TOVERI
(THE COMRADE)
The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832

Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Työn teknilliset johtajat ja työntekijät

Teollisteknillisten virkailijain liittopäivät Saksassa ovat todenneet ettei tämä taloudelliselle elämälle niin tärkeä kansanaines ole vapaan ammattiliikkeen pohjalle asettunut pöyhkeästi itseensä sulkeutumalla ja että se yhä voimakkaammin on alkanut tuntea solidarisuuttaan ja läheisiä yhteisharrastuksiaan työtätekevän luokan kanssa yleensä. Itsenäisten sosialistien äänenkannattaja selittää, että liittopäivät totesivat niinikään erinomaista sosialistisen itsetiedon varttumista sekä selvää kapitalistisen tuotannon ja teknikkojen todellisten harrastusten yhteen soveltumattomuutta.

Tässä oli kysymys Saksan sosialistisille voimasuhteille yleen sä erinomaisen tärkeästä tekijästä. Nerokkaassa analyysissään kapitalisesta työ- ja sen käyttöprosessista näyttää Marx "Kapitaalissa", mitenkä teollisuuskapitalisti on työmiehiä kahdessa suhteessa vastassa. Hän johtaa yhteiskunnallista työprosessia ja on työn tämän orkesterin johtaja. Samaan aikaan on hän kapitalistina työvoiman riistäjänä.

Teknilliset virkailijat ovat joutuneet välikäden asemaan. He ovat toiselta puolen palkkalaisia, vastustavat kapitaalia ja ovat sen riistettävinä. Toiselta puolen taas ovat he samalla kapitaalin luottamusmiehiä työläisiä vastaan. Tämä sosiaalinen välikäden asema on jo kauan vaikuttanut virkailijain poliittiseen asemaan. He ovat tunteneet luokkaeronsa työväestöstä ja samalla porvaristoon kuuluvana köyhälistönä. Viimeisten vuosikymmenien nopea kapitalistinen kehitys on monella tapaa vaikuttanut tämän kansanaineksen asemaan. "Uusi keskisääty", kuten sitä porvarilliset taloustieteilijät mielihyvällä nimittävät, lisääntyi erinomaisen nopeasti. Numerot osoittavat, että virkailijain luku on suhteellisestsi kasvanut paljoa nopeammin kuin teollisuuskäsityöläisten. Samaan aikaan riisti suurtuotannon keskitys ja yleensä virkailijoilta harhaluulon että heidän joukoilleen on tärkeää itsenäisyyden tai suhteellisesti vähälukuisten hyvin palkattujen johtajapaikkojen saavutus. He näkevät sentähden pääharrastuksensa kapitalismin ei voittamisessa vaan sen jatkuvaisuudessa. Ja juuri tämä seikka teki tästä kansanaineksesta imperialistisen aatekäsitteiden kannattajia, etenkin jos näihin samalla liittyi valtiollisdemokraattisia ja sosialipoliittisia vaatimuksia.

Siten jakaantuivat virkailijat vuosia ennen sotaa kahteen leiriin. Osa oli jo tunnustanut sosialismin tai ainakin vakuutettu itsenäisen taloudellisen taistelun välttämättömyydestä kapitaalia vastaan. Osa odotti kapitalismin laajenemisesta luokka-asemansa paranemista. Imperialismin kukistus ja sen taloudelliset seuraukset ovat tässä suhteessa olleet suuresta mielenmuutoksen merkityksestä. Teknilliset virkailijat ovat tulleet vakuutetuiksi että he voivat ajan pitkään valvoa harrastuksiaan vain yhteisessä taistelussa sosialistisen työväestön kanssa. Solidariuus käsi- ja päätyönvälillä alkaa toteutua.

Juuri tämä on erinomaisen tärkeä sosialismin toteuttamisessa. Joka tätä ennen ei ole tiennyt, sille on venäläisen vallankumouksen kokemukset opettaneet, kuinka suuresta merkityksestä sosialismin uutisrakennukselle teollisuusvirkailijain myötävaikutus oikeastaan on. Jos vallankumouksen aikajaksolla tuotantoprosessi joutuisi seisahduksiin, on ammattitaitoisten henkisen työntekijäin myötävaikutus ehdottomasti välttämätön. Sillä yhteiskunnallisen työprosessin johto ja järjestely tulee luonnollisesti pysytettäväksi myöskin sosialistisessa tuotantotyössä ja saavat vielä tärkeämmänkin merkityksen.

Samalla kun teknikot tuntevat solidarisuuttaan käsityöntekijäin kanssa varaavat he itselleen välttämättömän luottamuksen ja laskevat perustuksen uudelle työkurille, jota ilman sosialistinen tuotanto ei ole mahdollinen. Ja samalla kun he tunnustavat sosialismin, tulevat he käsittämään ne suuret aatteet, joiden palvelukseen he nyt astuvat. He eivät tästä lähtien aijo asettua kapitaalin palkkalaisina työväestöä vastaan, vaan ottavat he johtaakseen ja rakentaakseen uuden talousjärjestyksen tuotannollista työtä, joten heidän työnsä täten siis saavuttaa täyden sosiaalisen merkityksen. Samalla kun he emanssipeeraavat ammattitaitoisen työn sä kapitalismista, helpoittavat he työn emanssipatsionitaistelua yleensä ja takaavat sen lopullista voittoa.

En sentähden ole liiaksi sanottu jos virkailijain heräämistä sosialistiseen itsetietoon on pidettävä yhtä laajakantoisena sosialisen vallankumouksellisuuden merkkinä kuin maatyöntekijäin heräämistä.

TOIVOTON KATSANTOKANTA

Eräs työväenlehti, joka kovasti vastustaa valtiollista toimintaa näkyy muodostavan aseen sitä vastaan työläisjoukkojen tietämättömyydestäkin. Lehteen on lainattu artikkeli oikein esperanto kielestä ja siinä selitetään tätä asiaa näin:

"Jospa me jotenkin voisimme sulattaa tämän "oikeudenmukaisen, lojaalisen ja kunniallisen" vaalitoimituksen, niin eikö meidän silmiimme kuitenkin pysty koko tuon systeemin tyhmänkarkea rakennustapa? Ovatkohan kaikki äänestäjät selvillä yhteiskunnallisista kysymyksistä ja antavatkohan he aina äänensä niille, jotka todellakin katsovat ihmiskunnan parasta; kuinkahan moni edustajista omaa yleismaailmallisen pätevyyden ja kaikkien asioiden täydellisen tuntemisen ja voidaankohan aina luottaa heidän hyvään tahtoonsakaan. Annammepa me edustajillemme kuinka pienen luottamustehtävän tahansa, aina vaivaavat meitä kaikenmoiset ennakkohuolet ja painajaiset: täyttäneekö hän hyvin ja uskollisesti tehtävänsä, kykeneekö hän täysin asiaansa perustelemaan ja lieneekö hänellä täysin kykyjäkään siihen ja sitä paitsi hänellähän on ainoastaan niin ja niin lyhyt aikakin asiansa ajamiselle."

Kirjoituksen takana on täydellinen porvari. Toivoton filosofeeraaja, työläisomaisissa mutta kuitenkin porvarillisissa fraaseissa.

Työläiset ovat kykenemättömät ratkaisemaan valtiollisia kysymyksiä, eivät ole päteviä äänestämään. Ja kuitenkin tämäkin herra on muka olevinaan sitä mieltä, että työläiset kykenevät ottamaan koko yhteiskunnallisen vallan porvaristolta. Miten herran nimessä työläiset, jotka eivät ymmärrä niin paljon, että voisivat erottaa oman puolueensa ja omat etunsa kapitalistien puolueista ja eduista sitte voivat kaiken valloittaa ja kaiken kontrolleerata ja johtaa.

Jos sitte edustaja tulisi valituksi niin työläisiä kiusaisi ennakkoluulo ja ajatus tekeekö tuo edustaja oikein tehtävänsä. Ja kun tätä joudutaan ajattelemaan jää vallankumous tekemättä ja sen tähden on parasta kun ei edustajia lähetetä lainlaatijakuntiin lainkaan. Tämä on toinen mestarinäyte tuhmuudessa ja kuitenkin löytyy tovereita, jotka moiseen luottavat.

OIKEISTOSOS. SAKSASSA TOIMEENPANEVAT KUOLEMANTUOMIOITA

"Leipziger Volkzeitung" kertoo: "Kesäkuun 18 p:nä Myncheninin kolmannessa Geisel-murhajutussa tuomittiin syytetty Walleshauser kuolemaan; tuomio pantiin 21 p:nä täytäntöön. Sunnuntaina kesäkuun 13 p:nä oli Myncheninin ammattiyhdistysten työpaikkaneuvostojen ja kolmen sosialistisen puolueen lähetystö Baijerin oikeusministeri Myller-Meiningin luona ja koettivat estää tuomion toimeenpanoa. Tällä ei valitettavasti kuitenkaan mitään saatu aikaan. Walleshauser kaatui, samoin kuin niin moni muukin, taantumuksen verenjanon uhrina. Mielenkiintoista on, että oikeusministeri vetosi entiseen baijerilaisen Hoffmannin (oikeistososialistisen) ministeristöön kieltäytyessään tekemästä mitään kuolemantuomion toimeenpanon estämiseksi. Myller-Meiningen selitti m. m., että "olihan Baijerin sosialistinenkin hallitus vallankumouksen aikana pakoitettu toimeenpanemaan kuolemantuomioita." Jos sosialistit voivat, niin minkätähden pitäisi sitä "demokraatin" kavahtaa tekemästä? Baijerilaisille enemmistö sosialisteille alkaa vähitellen käydä kiusalliseksi heidän kirottu hallitustapansa, jonka aikana sellainen kuin Levine hallituksen suostumuksella ammuttiin. He ovat itse valmistaneet tietä, jota nyt kulkee Myller-Meiningen. Jos oikeistososialistit sallivat kuolemantuomion täytäntöönpanon, niin ei tänään jollakulla demokraatillakaan tässä suhteessa mitään epäilyksiä ole. Ja herra Ebert? Me luulemme, että hän paljaiden hallitusaskareiden vuoksi on unhoittanut Erfurtin ohjelman sen lakkauttamisesta koskevan pykälän, mikä seikka ilmenee yhtenä nykyhetken vaatimuksistsa. Hän vahvistaa myöskin kuolemantuomioita häikäilemättä. Siitä koituu vielä katkera kosto. Meidän kantamme on tässä asiassa selvä ja yksimielinen: Alas kuolemanrangaistus!"

SUOMEN VASEMMISTOPUOLUETTA TERVEHDITÄÄN

Suomen sosialistisen työväenpuolueen perustamisen johdosta lausuu tunnettu ruotsalainen sos.-lehti "Politiken":

Uuden työväenpuolueen perustamisella on Suomen köyhälistö näyttänyt, että sitä eivät voi peloittaa yhtä vähän oikeistososialistinen petos kuin valkoinen terrorikaan kiinnipitämästään perusperiaatteestaan, vallankumouksellisesta marxilaisuudesta.

Valkoisen hirmuvallan sanomalehdet, niiden etupäässä Hufvudstadsbladet, vaativat viranomaisten sekaantumista. Tulevaisuus näyttää, kuinka pitkälle valkoisen terrorin häikäilemättömyys menee.

Perustavassa kokouksessa 14 pnä toukokuuta vangitut puoluetoverit istuvat edelleen vangittuina ja porvarillisten harrastuksena näyttää olevan saada vielä muutamia kymmeniä suomalaisten toverien luottamusmiehiä vangituiksi.

Etteivät suomalaiset toverit aijo alistua valkoisen hirmuvallan edessä, sen ovat he selvästi kyllä näyttäneet ja heidän pelkäämättömällä esiintymisellään tulee vielä kerran olemaan menestystä. Me tervehdimme uutta puoluetta taistelussa köyhälistön vapauttamiseksi.

SAKSAN LAKKOLIIKKEET

"Berliner Tageblatt" kertoo niistä lakoista, jotka Saksassa riehuivat joku aika sitten ja selittää niitä vakavaluontoisiksi. Lakko muutamin paikoin oli muuttunut yleislakoksi. Rautatieliikenne on ollut jonkun aikaa täydellisesti pysähdyksissä ja vain ranskalaisten sotajoukkojen avulla on se jälleen saatu jossain määrin käyntiin. Kaikki valtion rakennukset ovat täynnä sotaväkeä. Kaupungin eri osiin on asetettu konekivääreji ja tykistöä. Katuja pitkin kulkee päivät päästään ranskalaisia jalkaväki- ja ratsuväkiosastoja sekä patrulleja panssariautoilla varustettuina. Nämä toimenpiteet ovat yhtäkaikki olleet tarpeettomia, sillä kaupungin väestö on pysytellyt täysin maltillisena.

Yllämainittu lehti kertoo myöskin, että Hallessa on hiljattain puhjennut sähkötyömiesten lakko, josta on ollut seurauksena, että kaupunki on saanut olla nykyään ilman sähkövaloa ja raitiovaunuliikenne on miltei lamassa. Monet teollisuuslaitokset ovat lakon johdosta joutuneet suuresti kärsimään ja sanomalehtien toiminta on ollut suuresti rajoitettuna. Tämän kaiken lisäksi on kaupunki nyt myös joutunut kaasun puutteeseen. Kaupungin teatterit toimivat käyttäen hätävalaistusta.

Koko Saksan yhteiskunnallinen elämä on edelleen kiehumatilassa.

KÄYTTÄÄ JO NIMITYSTÄ "NEUVOSTOHALLITUS"

Lontoon Daily Heraldissa julkaistaan Englannin hallituksen Venäjän neuvostohallitukselle lähettämä nootti, koskien aselepoa Puolan kanssa. Nootti on laadittu kohteliaaseen sanamuotoon ja siinä ensimäisen kerran kutsutaan Venäjän punaista hallitusta muodollisesti "Venäjän neuvostohallitukseksi." Nootissa kaikkein lievimmällä tavalla uhataan antaa apua Puolalle siinä tapauksessa, että punaiset joukot edelleen etenevät sen jälkeen kun puolalaiset ovat virallisesti pyytäneet Venäjää tekemään rauhan.

Englanti on koettanut harjottaa Venäjää kohtaan painostusta kaikin keinoin, saadakseen sen tekemään rauhan Puolan kanssa, uhaten muun muassa keskeyttää neuvottelut kauppasuhteiden avaamisesta Neuvosto-Venäjän kanssa, jollei se vaatimukseen suostu. Ja tämä siitä huolimatta, että Neuvosto-Venäjä puolestaan on täyttänyt kaikki ehdot, joilla Englanti ilmotti suostuvansa neuvottelut alottamaan. Kauppasuhteiden avaamisen tielle nousee yksi este toisensa jälkeen ja näyttää siltä, että ottaa vielä pitkän aikaa ennenkuin avoin kaupankäynti saadaan alulle liittolaismaiden ja Neuvosto-Venäjän välillä, niin kipeästi kuin sitä kummallakin puolella tarvittaisiinkin.

KÖYHÄLISTÖ JA MUUT LUOKAT

Selvää on, että luokkien täydelliseksi hävittämiseksi täytyy ei ainoastaan kukistaa riistäjät, tilanherrat ja kapitalistit, ei ainoastaan peruuttaa heidän omistuksensa, täytyy peruuttaa vielä kaikkinainen tuotannon välineitten yksityisomistus, täytyy hävittää sekä kaupungin ja maaseudun välinen eroavaisuus että ruumiillisen ja henkisen työn ihmisten välinen eroavaisuus. Tämä on hyvin pitkäaikainen juttu. Sen suorittamiseen tarvitaan suunnaton askel eteenpäin tuotantovoimien kehityksessä, täytyy voittaa pikkutuotannon monilukuisten jätteiden vastarinta (usein passiivinen joka erittäin sitkeästi ja erittäin vaikeasti alistuu voitettavaksi), täytyy voittaa näihin jätteisiin liittyvän tottumuksen ja piintyneisyyden suunnaton voima.

Olisi mitä tyhjin lauseparsi taikka vedenpaisumuksen aikuisen, ennen Marxia eläneen sosialistin harha olettaa, että kaikki "työtätekevät" yhtälailla kykenevät tähän työhön. Sillä tätä kykyä ei ole annettu aivan itsestään, vaan se kasvaa historiallisesti ja kasvaa ainoastaan kapitalistisen suurtuotannon aineellisista ehdoista. Tämän kyvyn omistaa kapitalismista sosialismiin johtavan tien alussa ainoastaan proletariaatti. Se kykenee suorittamaan sille langenneen jättiläismäisen tehtävän ensiksikin sen vuoksi, että se on sivistyneiden yhteiskuntain kaikkein voimakkain ja kaikkein etumaisin luokka, toiseksi sen vuoksi, että enimmin kehittyneissä maissa se muodostaa väestön enemmistön, kolmanneksi sen vuoksi, että takapajuisissa kapitalistisissa, Venäjän tapaisissa maissa, väestön enemmistö kuuluu proletaareihin taikka puoliproletaareihin, t.'s. alituiseen osan vuotta proletaarisesti viettäviin, alituiseen itselleen elantoaan vississä määrässä, palkkatyöllä kapitalistisissa liikeyrityksissä hankkiviin ihmisiin.

Ken yrittelee ratkaista kapitalismia sosialismiin siirtymisen tehtäviä lähtien yleisistä vapautta, tasa-arvoisuutta jne. koskevista lauseparsista (kuten tekevät Kautsky, Martov ja muut Toisen, keltasen, Internationalen sankarit), ne paljastavat sillä ainoastaan orjamaisesti aatteellisessa suhteessa porvariston perässä matelevien pikkuporvarien filisterien, poroporvarien luontonsa. Tämän tehtävän oikean ratkaisun voi antaa ainoastaan konkreettinen valtiollisen vallan valloittaneen erikoisen luokan, juuri proletariaatin ja koko eiproletaarisen kuin myöskin puoliproletaarisen työtätekevän väestön koko joukon välisten erikoisten suhteitten tutkimus, jonka ohella nämä suhteet muodostuvat ei mielikuvituksellisen-sopusointuisten, "ihanteellisten" olosuhteitten vallitessa, vaan realisissa porvariston taholta lähtevän raivokkaan ja monimuotoisen vastarinnan olosuhteissa. — R. S.

KAPITALISTISEN JÄRJESTELMÄN HEDELMÄT

Kapitalistinen riisto- ja huijausjärjestelmä vaikuttaa koko olemukseltaan turmelevasti ihmisten käsitteisiin oikeasta ja väärästä. Vaikka riistojärjestelmän pylväät saarnaavat omistusoikeuden pyhyyttä, sovelluttavat he tätä käsitystä vain kukin omaan riistosaaliseensa nähden. Toiselta kiskominen ja ryöstäminen on sallittua, toisen saa tehdä ihan kepikerjäläiseksi, jos vain pystyy siihen. Luonnollisesti havaitsevat eräänlaiset yksilöt, että kun kerran kapitalisteille on riistäminen ja ryövääminen luvallista ottavat hekin oikeuden noudattaa esimerkkiä sekä tasailla koottuja pääomia. Varkaudet, ryöstöt ja murhat ovat kapitalistisen järjestelmän tunnetuimpia ilmiöitä. Suursota on kehittänyt nämäkin ilmiöt, kuten kaikki muutkin kapitalistisen järjestelmän helmasynnit, huippuunsa. Koko porvarillinen maailma on kauhuissaan rikollisuuden lisääntymisestä. He huutavat, että ruton nopeudella lisääntyy rikollisuus kaikissa Europan maissa ja Amerikassa. Joka päivä tapahtuu mitä rohkeimpia pankkien, postikonttorien ,liikkeiden ja yksityisten ryöstöjä. Kristillinen ja tekopyhä Englanti on pisimmälle tässä suhteessa ehtinyt. Joka lehdessä on pitkä luettelo mitä törkeimmistä rikoksista. Ihmisiä murhataan joka viikko ryöstötarkoituksessa. Niitä tapahtuu hienoissa hotelleissa, kellareissa, pikajunissa, kaikkialla. Sitten vielä parikymmentä ryövästä kadulla viikossa. Ryövääjien täten saama saalis nousee useihin miljooniin. Poliisit eivät välitä liioin kapitalistien omaisuuden suojelemisesta, he jakavat saaliin ja häviävät tiehensä, tai istuvat he jossain pelaamassa korttia, silläaikaa kun rosvot harjoittavat ammattiaan.

Ranskassa on tämä ammatti kehitetty oikeastaan taiteelliseksi seikkailuksi. Keskellä päivää saapuu joko asemalle tai pankkiin komea auto, jossa on kymmenkunta asestettua miestä. He tyhjentävät kohteliaasti kassat ja muut arvokkaat tavarat, vieläpä mennessään ilmoittavat kadulla olevalle poliisille

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAUKSIA ULKOMAILLA

Venäjän ammattiliittojen merkityksestä sosialistisessa rakennustyössä

I. Ammattiliittojen kehityksestä Venäjällä.

Venäjän työväen ammattiliikkeen kehityksen tie on ollut täynnä raskaita kärsimyksiä ja pettymyksiä. Lukuisia uhreja on vaatinut työväen pyrkimys ammattilliseen liittoutumiseen tsaarivallan aikana. Työväen ammattiliittoja suljettiin usein, kuin ne olivat tuskin ehtineet alottaa toimintansa, niiden äänenkannattajia lakkautettiin, toimitsijoita vangittiin ja karkoitettiin. Ammatillinen liike oli tsaarivallan santarmeille yhtä suuri kauhistus kuin valtiollinenkin liike.

Ensimäisen vallankumouksen aallon vieressä yli Venäjän maan v. 1905 pääsi ammattiliikekin joksikin aikaa vapaasti kehittymään. Ammatillisia järjestöjä ilmestyi nopeasti jokaiseen teollisuuskeskukseen. Venäjän köyhälistön järjestäytyminen luokkataistelun pohjalla kulki nopeasti eteenpäin.

Mutta tämä lupaava aika oli liian lyhyt. Tsaarihallitus ei ollut vielä kukistunut ja porvaristo pääsi sen pistimien avulla täyteen valtaansa. Kaikki vuoden 1905 saavutukset lyötiin maahan, ja työväenliike joutui taas ankaran kurituksen alaiseksi. Maailmansodan aikana nousi tämä kuritus luonnollisesti huippuunsa. Ammattiliike tuli silloin miltei kokonaan lamautetuksi.

Mutta kaikista vaikeista huolimatta pyrki vallankumouksellisen luokkataistelun innostama työväki synkkinä vuosinakin ammatilliseen järjestäytymiseen. Venäjän työväenliike oli niinä aikoina kuin saduissa kuvattu monipäinen lohikäärme. Kun tsaarihallitus katkaisi siltä yhden pään, niin heti kasvoi sijalle kaksi uutta. Elävänä esimerkkinä tästä köyhälistön sitkeydestä voi mainita Pietarin metallityöläisten liiton, joka parin kertaan aloitti uudestaan toimintansa. Näin ollen, kun puhkesi helmikuun vallankumous, oli Venäjän ammattiliikkeellä jo varma pohja uutta toimintaa varten.

Silloin alkoi työväen ammattiliike elpyä, mutta vauhtiinsa pääsi sen kehittyminen vasta työväen vallankumouksen jälkeen. Ammattiliittojen jäsenmäärä on työväen vallankumouksen jälkeen suuresti kasvanut. Tämä selviää yleisvenäläisen ammattiliittojen keskusneuvoston tilastollisen osaston hankkimista tiedoista, joiden mukaan ammattiliittojen jäsenmäärä viime vuosina on ollut seuraava:

Vuoden 1917 ensipuoliskolla	335,938
Vuoden 1917 jälkipuoliskolla	943,547
Vuoden 1918 ensipuoliskolla	1,649,278
Vuoden 1918 jälkipuoliskolla	2,250,278
Vuoden 1919 ensipuoliskolla	2,825,018

Vuoden 1919 ensipuoliskolla kuului 31:een yleisvenäläiseen liittoon ilman rautatieläisiä ja vesikuljetustyöläisiä 2,801,000 jäsentä (muut kuuluivat paikallisiin liittoihin). Jos lisäämme tähän 722,000 rautatieläisiä ja noin 200,000 vesikuljetustyöläisiä, niin, niin nousee liittojen yleinen jäsenmäärä 3,700,000. Tämän ohella on vielä paljon keskittämättömiä liittoja. Mainittu tilastollinen osasto laskee järjestyneiden työläisten yleisen luvun nousevan 4 miljoonaan henkeen.

Venäjän työväen ammattiliikkeellä on se hyvä ominaisuus, että se on ollut miltei aina vallankumouksellisten pyrkimysten kannalla. Sen toimihenkilöt eivät ole olleet pikiintyneitä niin suuresti työväen aineellisten saavutusten suojelemiseen kuin heidän virkaveljensä muissa maissa. Ammattiliike Venäjällä ei ole jarruttanut työväen valtiollista liikettä eikä vetänyt sitä taaksepäin, vaan päinvastoin on aina kulkenut käsi kädessä sen kanssa: yhdessä bolshevikkien kanssa ovat ammattiliitot taistelleet kapitalisteja vastaan. Ja työväen vallankumouksen aikana olivat ne täydellisesti köyhälistön diktatuurin kannalla. Siksi juuri onkin nykyisen Venäjän ammattiliikkeellä niin suuri vaikutus sosialistisessa rakennustyössä.

2. Ammattiliitot kansantalouden hallintoeliminä.

Työväen vallankumouksen kuluessa on Venäjän ammattiliittojen vaikutus taloudellisen elämän alla yhä kasvanut.

Venäjän ammattiliitot elpyvät heti helmikuun vallankumouksen jälkeen, mutta silloin oli niiden toiminta sangen rajoitettua. Vasta työväen vallankumous antoi niille laajan toimintamahdollisuuden.

Alussa ne johtivat työväen kontrollia ja sittemmin ryhtyivät ottamaan osaa teollisuuden hallintaan. Kaikki teollisuutta järjestelevät elimet ovat nykyisin sekä aatteellisessa että käytännöllisessä suhteessa ammattiliittojen johdettavia.

Ammattiliitoilla on täten nykyisin vallitseva merkitys Venäjän taloudellisessa elämässä. Tähän saakka on laadittu suunnitelmia sekä järjestetty teollisuutta koskevia kysymyksiä yhdessä tehtaiden, tehdaskomiteain sekä ammattijärjestöjen edustajain kanssa. Ja valliten taloudellisen elämän alalla eivät, ammattiliitot voi luonnollisestikaan olla syrjässä valtiollisesta elämästä, eivät voi olla riippumattomia valtiovallasta, kuten tahtoisivat kommunismin vastustajat menshevikit ja sosialivallankumoukselliset. Ammattiliitot ovat Venäjällä epäilemättä Neuvostovallan elimiä taloudellisen ohjelman toteuttamisen alalla.

Kysymys ammattiliittojen suhteesta valtiolliseen työväen puolueeseen eli kysymys niiden riippumattomuudesta on aiheuttanut paljon väittelyjä sosialistien keskuudessa jo entisinäkin vuosina. Mutta kaikille oikean luokkataistelun kannalla oleville jo silloinkin oli selvää etteivät ammattiliitot, jos ne haluavat olla todellisina työväen joukkojärjestöinä, voi pysyä syrjässä valtiollisesta liikkeestä. Sekä ammatillisen että valtiollisen työväenliikkeen on kuljettava käsi kädessä rynnistettäessä kapitalismin varustuksia vastaan. Stuttgartin kansainvälinen sosialistikongressi (v. 1907) julistikin, että luokkataistelun alalla voidaan saavuttaa menestystä ainoastaan puolue- sekä ammattijärjestöjen yksimielisen yhtenäistytetyn toiminnan avulla.

Venäjän sos.-dem. puolueen (bolshevikkien) keskuudessa edustajakokouksessa (heinä- ja elokuulla v. 1917) hyväksyttiin myös annettaviksi aineksina (evästyksinä) puolueen keskuskomitealle kaksi ammattiliikettä koskevaa päätöslauselmaa: "Ammattiliikkeen tehtävistä" sekä "Puolue ja ammattiliitot". Kummassakin päätöslauselmassa tarkotetaan valtiollisen sekä ammatillisen työväenliikkeen yhtenäistä toimintaa. Sillä Juuri sodan aikana, jolloin "riippumattomat" länsi-Europan ammattiliitot asettuivat enemmistöltään kannattamaan imperialistista sotaa, kävi erittäin selväksi ammattiliittojen riippumattomuuden vahingollisuus työväenliikkeelle. Ensimäisessä mainituista päätöslauselmista m. m. lausuttiin:

"Ammattiliittojen, jotka tapahtuman logiikan pakosta joutuvat yhä enemmän taisteluun sosialismin puolesta, tulee kaikessa esiintymisessään noudattaa johdonmukaisen luokkataistelun periaatteita, tarmokkaasti ja suunnitelmanmukaisesti puolustaa yhteisiä työväenluokan etuja, hyljäten kaikki yritykset, jotka tarkoittavat ammattiliikkeen supistamista ja sen alistamista sodan ja vallitsevien luokkien etujen alaiseksi."

"Ammattiliittojen tulee työväenluokan taistelujärjestöinä, joita läheisesti koskee vallankumouksen saattaminen voitokkaaseen loppuun, järjestää läheisessä yhteydessä köyhälistön valtiollisen puolueen kanssa (minun mustennus, — E. T.) taloudellista ja valtiollista vastarintaa vastavallankumoukselle, joka käyttää hyväkseen taloudellista hajaannustilaa täydellisesti orjuuttaakseen laajat kansanjoukot."

Toisessa päätöslauselmassa, joka koskee puolueen ja ammattiliittojen välisiä suhteita m. m. lausuttiin:

"Kansainvälinen sosialistinen ammattiliike on monivuotisen kokemuksen perusteella jo ennen maailmansodan alkua tullut siihen johtopäätökseen, että tosiasiallisesti ammattiliittojen puolueettomuus valtiollista taistelua koskevissa kysymyksissä on ensiksikin mahdoton ja toiseksi, jos se olisikin toteutettavissa, niin se olisi sangen vahingollinen sosialismin asialle.

"Imperialistisen sodan aiheuttama työväenliikkeen pula tulee hajottamaan viimeisetkin puolueettomuushaaveiden jäännökset. Sota on jakanut koko maailman työväenliikkeen, samalla ammattiliikkeenkin, kahteen leiriin. Puolueettomuus sodan yhteydessä olevien kysymysten suhteen on osottautunut kaksinkerroin mahdottomaksi. Se työväenliikkeen leiri joka kannatti sotaa, ja näin sanottua "isänmaan puolustusta" rosvoussodassa, on tosiasiallisesti siirtynyt porvariston puolelle. Ammattiliitot, jotka asettuivat "luokkien välirauhan" kannalle, osottautuivat voimattomiksi puolustamaan edes kaikkein alkeellisimpiakaan työväen etuja.

"Päätodiste ammattiliittojen puolueettomuuden puolesta on kohdistunut siihen, että puolueettomien liittoihin voidaan helpommin saattaa osalliseksi laajat työläisjoukot. Mutta nykyisestä pulasta saatu pääläksy opettaa, ettei järjestöjen joukkoluonnetta saa missään tapauksessa ostaa vallankumouksellisen köyhälistön sosialismin periaatteista luopumisen hinnalla. Miljoonia jäseniä käsittävät ammattiliitot Saksassa ja Englannissa osoittautuivat olevan "isänmaallisen" imperialismin palveluksessa.

"Imperialistisen sotien aikakausi muodostuu välttämättömästi luokkataistelujen aikakaudeksi. Työväenluokka astuu suuremmoisten sosialistisen taistelujen ajanjaksoon, joiden taistelujen täytyy päättyä maailman sosialistiseen vallankumoukseen. Ammattiliittojen eteen nousee täysin käytännöllisesti tehtävä olla köyhälistön etujoukossa tässä suuressa taistelussa. Yhdessä työväenluokan valtiollisen järjestön kanssa on ammattiliittojen hyljättävä puolueeton suhtautuminen niihin kysymyksiin, joista riippuvat nyt maailman työväenluokan kohtalot. Historiallisessa väittelyssä, joka tapahtuu internatsionalismin ja "puolustussuunnan" välillä, on ammattiliikkeen selvästi ja päättävästi asetuttava vallankumouksellisen internationalismin puolelle.

"Venäjällä on tämä ammattijärjestöjen kantansa määrääminen sitäkin suuremmassa määrässä välttämätön. Vahvistuva porvariston vastavallankumouksellinen diktatuuri (kirjoitettu heinäkuulla 1917), joka uhkaa riistää köyhälistöltä kaikki vallankumoukselliset saavutukset, ja suoranainen vallankumouksen sekä työväenluokan etujen kavaltaminen, jonka ovat tehneet puolustajain, menshevikkien ja sosialivallankumouksellisten puolueet, pakottavat kaikki köyhälistön ammattiliittoja leppymättömästi taistelemaan näitä yrityksiä vastaan, jotka tarkoittavat ammattiliittojen alistamista puolustussuunnan yljohdon alaiseksi. Käy selväksi, että ammattiliitot voivat täyttää omat tehtävänsä ainoastaan siinä tapauksessa, että ne tulevat säälimättömästi taistelemaan imperialistisen sodan kannattamista vastaan, ilmenipä se missä muodossa tahansa. Jos tulevat päättävästi esiintymään "kansalaisrauhan" politiikkaan vastaan".

Tällä kannalla oli Venäjän kommunistinen puolue jo ennen lokakuun vallankumousta. Se käsitti jo silloin ammattiliittojen suuren merkityksen tulevassa sosialistisessa rakennustyössä.

Ja tähän saakka ovatkin Venäjän ammattiliitot toimineet yhdessä rintamassa Neuvostovallan kanssa. Ne ovat Venäjän pelastamiseksi nälästä järjestäneet viljanhakuosastoja, joita on lähetetty pitkin maaseutua. Ne ovat Neuvosto-Venäjän puolustamiseksi järjestäneet Punaisen armeijan osastoja. Ne ovat ottaneet osaa Korkeimman Kansantalousneuvoston täysistunnossa toimintaan, muodostaen siinä enemmistön. Koko työvoimien järjestäminen on riippuut